

[Justitsministeren.]

før nytår, idet det ikke er i overensstemmelse med sund lovgivningsteknik at gennemføre forskrifter, der ikke kan påses overholdt. Hertil kommer, at det fyrværkeri, der ved en tidligere ikrafttræden endnu måtte være på lager hos detailhandlerne, ville blive værdiløst — vel at mærke, hvis de handlende overholdt det forbud mod salg, som måtte komme, og det må man naturligvis forudsætte — og de handlende ville lide et tab, som de ikke havde mulighed for at få erstattet, og som det vel ikke ville være helt rimeligt at påføre dem.

Det er ganske vist rigtigt, at jeg i begyndelsen af februar sendte en advarsel om, at et muligt forbud mod fyrværkeri ville komme inden nytår; men denne advarsel blev alene rettet til fabrikanter og grossister i fyrværkeribranchen, og den kan derfor ikke påberåbes over for detailhandlerne. Jeg synes, der kunne være grund til, hvis jeg med den højtærede formands tilladelse må citere, at redegøre for indholdet af denne skrivelse. Den er sendt til Foreningen af Fyrværkerifabrikanter og Grossister i Danmark og lyder således:

„Til orientering for foreningen skal man hermed meddele, at spørgsmålet om, hvorvidt der bør skrives ind fra lovgivningsmagts side over for anvendelse af fyrværkeri enten ved yderligere begrænsning af knaldeffekten eller med et forbud mod forhandling af fyrværkeri med knaldeffekt, gennem nogen tid har været overvejet i justitsministeriet, bl. a. på grundlag af nogle omkring nytåret 1963-64 på statens hørecentraler foretagne undersøgelser af indtrufne høreskader på børn. Yderligere undersøgelser af, i hvilket omfang der påføres børn høreskader som følge af anvendelse af fyrværkeri, er foretaget i forbindelse med årsskiftet 1964-65, og når resultatet af disse undersøgelser foreligger, vil der i justitsministeriet blive taget stilling til, om forslag om ændringer i den gældende fyrværkerilovgivning bør fremsættes.

Det tilføjes, at en lovgivning muligvis kan træde i kraft allerede inden førstkommende årsskifte.“

Det var det, vi sagde til fabrikanter og grossister.

Såfremt derfor det høje folketing skulle

beslutte sig til at lade loven træde i kraft på et tidligere tidspunkt end anført i lovforslaget, hvad jeg jo har erklæret mig villig til at forhandle om, står vi over for spørgsmålet om, hvorvidt der skal ydes erstatning. Vi står i og for sig også over for spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et ekspropriativt indgreb; det mener jeg ikke der gør, men det har i og for sig kun akademisk interesse, fordi vi vel alle er af den opfattelse, at det ikke kan være rimeligt at påføre detailhandlerne et tab ved en lovgivning gennemført i en sådan hast.

Det er derfor efter nøje overvejelse, at vi i justitsministeriet har bestemt os til at foreslå den 15. januar. Vi frygter for, at ligegyldigt hvad vi bestemmer os til, vil der blive brændt fyrværkeri af nytårsaften, og gennemfører vi en ikrafttræden i begyndelsen af december, ja, så vil de handlende nok få travlt med at få deres varer solgt, og kunderne — dem er der jo nok af — vil nok få travlt med at få foretaget deres indkøb, og vi har som sagt ikke mulighed for at påse, at der ikke brændes fyrværkeri af.

Vi har heller ikke mulighed for at påse, at det gældende forbud mod at brænde fyrværkeri af på gaden, der findes i politi vedtægten, bliver overholdt. Jeg ved ikke, om det høje folketing kunne tænke sig at ville bebrejde os noget i den retning; men vil man det, må jeg sige, at så bør vi i hvert fald som konsekvens heraf drage, at vi får en betydelig forøgelse af politistyrken; men selv det ville næppe forslå.

Jeg vil gerne understrege andres udtalelser om, at de medier, vi har til rådighed — presse, radio og fjernsyn — tages i anvendelse for at sprede oplysning om resultatet af de undersøgelser, som nu foreligger her som bilag til lovforslaget, og som jeg gerne vil supplere i det omfang, det er muligt, over for det udvalg, som jeg venter bliver nedsat.

Jeg vil gerne understrege, at man gør, hvad der gøres kan, for at skaderne ved det nytårsskyderi, som efter min bedste overbevisning er uundgæeligt, begrænses mest muligt.

Jeg bør svare på et par specielle spørgsmål, som er rettet til mig. Det ærede medlem hr. Conrad Kofoed gjorde den bemærkning, at det i særlig grad var i byerne, at der skete høreskader. Jeg går ud fra, at det ærede